

Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину, удружење из Београда, израдио је предлоге амандмана на Предлог Закона о процени утицаја на животну средину. Овај Предлог Закона стављен је на дневни ред Народне скупштине у оквиру друге седнице другог редовног заседања заказане за 25. новембар 2024. године.

А М А Н Д М А Н   I

У члану 2, ставу 1. Предлога закона о процени утицаја на животну средину, тачка 7. мења се и гласи:

“ 7) *заинтересована јавност* обухвата јавност на коју пројекат утиче или је вероватно да ће утицати, или на чије право или интерес заснован на закону одлука у поступку процене утицаја или одобрење за извођење пројекта може да утиче. За удружења грађана у области заштите животне средине која заступају интересе заштите животне средине (припремају и реализују своје програме заштите, штите своја права и интересе у области заштите животне средине, предлажу активности и мере заштите, учествују у поступку доношења одлука у складу са законом, доприносе или непосредно раде на информисању о животној средини) и евидентирана су код надлежног органа, сматра се да постоји интерес заснован на закону.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим амандманом предлаже се усклађивање са дефиницијом заинтересоване јавности из члана 1.2(е) Директиве 2014/52/ЕУ. Наиме, овим чланом Директиве утврђује се појам заинтересоване јавности као јавности на коју пројекат утиче или је вероватно да ће утицати, или на чије право или интерес заснован на закону одлука у поступку процене утицаја или одобрење за извођење пројекта може да утиче. Такође, у складу са Директивом заинтересованом јавношћу се сматрају и невладине организације које промовишу заштиту животне средине и задовољавају услове утврђене националним законодавством (држава чланица). Директива је јасна и недвосмислена – невладине организације које су посвећене заштити животне средине и испуњавају услове утврђене националним законодавством, што у случају Републике Србије значи да су евидентирани код надлежног органа, сматрају се заинтересованом јавношћу. Директива не прописује никакве додатне услове који се односе на одлуке у поступку процене утицаја на животну средину. Низ речи чије брисање предлажемо а које гласе: „ На које одлука у поступку процене утицаја или одобрење за извођење пројекта може да утиче“ нејасан је у погледу синтаксе и не може се закључити у каквој је вези са остатком реченице, те се не може са сигурношћу закључити како се ове речи односе на појам заинтересоване јавности и права и обавезе заинтересоване јавности у поступку процене утицаја.

Дефиниција заинтересоване јавности, која се предлаже у овом Предлогу закона, није усклађена са дефиницијом заинтересоване јавности из важећег Закона о заштити животне средине, као ни са дефиницијом заинтересоване јавности из Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине.

Коначно, Јединствена методолошка правила за израду прописа ("Сл. гласник РС" бр. 21/2010) у члану 34, став 1. утврђују да би стил писања прописа требало да буде такав да одредбе прописа садрже норме писане прецизним, јасним, сажетим стилем, без сувишних речи и на начин који искључује сваку двосмисленост. Низ речи чије брисање предлажемо није прецизан, није јасан и не искључује двосмисленост.

А М А Н Д М А Н   П

У члану 3. Предлога закона о процени утицаја на животну средину, након става 3 додаје се став 4, који гласи:

"Приликом доношења одлука у поступку процене утицаја надлежни орган узима у обзир резултате консултација са заинтересованим органима и организацијама и јавношћу и све релевантне информације прикупљене током консултација."

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овим амандманом предлаже се потпуно усклађивање са чланом 1.2. (г) Директиве 2014/52/ЕУ. Наиме, рецитал 23. Директиве 2014/52/ЕУ упућује надлежни орган да, у циљу потпуне процене директних и индиректних утицаја пројекта на животну средину, спроведе анализу прегледом садржаја информација које је доставио носилац пројекта и информација које је надлежни орган примио кроз процес консултација, као и разматрање свих додатних информација, ако је то потребно.

Члан 3. Предлога закона не садржи одговарајуће одредбе чл. 1.2. (г) Директиве 2014/52/ЕУ, које се односе на захтев да се образложени закључак надлежног органа (the reasoned conclusion by the competent authority) о значајним утицајима пројекта на животну средину, заснива на разматрању свих додатних достављених информација прикупљених у оквиру консултација, а не само информација достављених од стране носиоца пројекта. Имајући то у виду, потребно је изменити члан 3. тако да се обезбеди усклађивање са горе наведеним одредбама Директиве 2014/52/ЕУ.

А М А Н Д М А Н   III

Члан 6. Предлога закона се брише.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Чланом 5. Предлога закона утврђено је да Влада прописује листу пројеката за које је обавезна процена утицаја и листу пројеката за које постоји обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја. Предлогом закона, у глави II - Поступак процене утицаја утврђено је следеће:

- Фазе у поступку процене утицаја, где је утврђено да поступак процене утицаја започиње одлучивањем о потреби процене утицаја за пројекте из члана 5, став 1, тачка 2) овог закона, те прибављање мишљења министарства надлежног за послове заштите животне средине, из члана 6, није предвиђено као фаза у поступку процене утицаја;
- Да поступак одлучивања о потреби процене утицаја, као управни поступак, почиње захтевом носиоца пројекта за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину.

Одредбе члана 6. контрадикторне су у односу на претходни члан 5. Предлога закона. Наиме, у члану 5. је наведено да Влада прописује листу пројеката за које је обавезна процена утицаја и листу пројеката за које постоји обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја. Међутим, у члану 6. став 1 наведено је да се за пројекте из члана 5. став 1 тачка 1) и 2) овог закона прибавља мишљење министарства надлежног за послове заштите животне средине о потреби покретања поступка процене утицаја у поступку издавања локацијских услова у складу са законом којим се уређује планирање и изградња. Предлагач је пропустио да у образложењу закона објасни разлоге који су га навели да предложи да се за пројекте за које је већ јасно утврђено да је процена утицаја обавезна и пројекте за које постоји обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја прибавља мишљење о томе да ли је потребно покренути процедуру која је чланом 5. утврђена као обавезна. То питање је већ решено у члану 5.

Важно је скренути пажњу и на питање надлежности за спровођење поступка процене утицаја. Министарство надлежно за послове заштите животне средине нема искључиву надлежност за све поступке процене утицаја, већ је надлежност подељена између републичког, покрајинских и локалних органа. Према одредбама члана 6. Предлога закона мишљење о потреби покретања поступка процене утицаја даје **искључиво Министарство.**

Чланом 6. је утврђено да Министарство даје мишљење и на захтев носиоца пројекта, те је прописан садржај захтева за мишљење. Међутим, подаци које би

носилац пројекта требало да достави у свом захтеву за мишљење **не обухватају све податке који су неопходни органу надлежном за одлучивање о потреби процене утицаја** како би донео исправну одлуку, односно, у случају предложеног члана 6, дао мишљење. Наиме, критеријуми за одлучивање о потреби процене утицаја обухватају и осетљивост животне средине, те врсту и особине могућих утицаја, што су подаци које носилац пројекта не доставља у захтеву за мишљењем.

Мишљење из члана 6. Предлога закона, како је у самом закону и Образложењу Предлагача објашњено, не ослобађа носиоца пројекта, који по одредбама овог закона подлеже процени утицаја, да покрене поступак процене утицаја у складу са Законом, нити може заменити одлуку надлежног органа донету у поступку спроведеном у складу са овим законом. Имајући то у виду прибављање мишљења из члана 6. представља сувишну процедуру и додатну обавезу за носиоца пројекта и службенике министарства надлежног за послове заштите животне средине.

Нарочито је важно напоменути да издавање овог мишљења у пракси отвара могућност за избегавање обавезе покретања и спровођења формалног поступка процене утицаја на животну средину. Тако је, на пример, Коридорима Србије за извођење припремних радова за изградњу моста преко реке Дунав, у оквиру пројекта изградње Обилазнице око Новог Сада са мостом преко реке Дунав, издата грађевинска дозвола само на основу мишљења да није потребно спроводити поступак процене утицаја на животну средину. Исто тако, је компанија Linglong International Europe doo избегла процену утицаја на животну средину за бунаре у оквиру фабричког комплекса у граду који две деценије нема пијаћу воду. На овај начин, прибављањем неформалног мишљења, носиоци пројекта фактички избегавају формални поступак процене утицаја на животну средину, а јавност је искључена из поступка доношења одлуке, те није упозната ни са чињеницама на основу којих је мишљење издато. Дакле, није јасно која је намера законодавца, посебно имајући у виду да је истим чланом 6. утврђено да предметно мишљење не ослобађа носиоца пројекта од обавезе да покрене поступак процене утицаја на животну средину. Такође, није јасно да ли и на који начин мишљење утиче на сам поступак процене утицаја и одлучивање надлежног органа у поступку процене утицаја. На крају, није потребно, логично нити целисходно да се законом прописује обавеза да се у неформалном и практично претходном поступку прибавља мишљење о потреби процене утицаја, која је регулисана правилима строго формалног управног поступка.

А М А Н Д М А Н   IV

Став 1. у члану 9. Предлога закона мења се и гласи:

„Носилац пројекта дужан је да за пројекат за који је обавезна процена утицаја и пројекат за који постоји обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја, уз захтев за одобрење за извођење пројекта приложи сагласност надлежног органа на студију и студију о процени утицаја пројекта или одлуку надлежног органа којом се утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину, који чине саставни део документације на основу које се доноси одлука о одобрењу за извођење пројекта.“

Став 2. у члану 9. Предлога закона мења се и гласи:

„Носилац пројекта не може да приступи изградњи и извођењу пројекта за који је обавезна процена утицаја и пројекта за који постоји обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја, без сагласности надлежног органа на студију о процени утицаја пројекта или одлуке надлежног органа којом се утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину.“

Став 3. у члану 9 Предлога закона мења се и гласи:

„Документација на основу које се доноси одлука о одобрењу за извођење пројекта садржи све мере за спречавање смањење и отклањање негативних утицаја на животну средину и услове који су утврђени одлуком о давању сагласности на студију о процени утицаја, односно, одлуком којом се утврђује да није потребна процена утицаја на животну средину.“

Став 4 у члану 9. Предлога закона мења се и гласи:

„Одговорни пројектант који је израдио документацију на основу које се доноси одлука о одобрењу за извођење пројекта или који ју је потврдио у поступку техничке контроле и носилац пројекта својом изјавом потврђују да документација из става 3. овог члана садржи све мере за спречавање смањење и отклањање негативних утицаја на животну средину и услове који су утврђени одлуком о давању сагласности на студију о процени утицаја, односно, одлуком којом се утврђује да није потребна процена утицаја на животну средину, да је са њима усаглашена, односно да их ближе разрађује.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предложена је измена формулације у ставу 1 члана 9. како би ова одредба закона била јаснија. У том смислу формулацију „и саставни су део документације на основу које се доноси одлука о одобрењу за извођење пројекта“ изменити тако да гласи „који чине саставни део документације на основу које се доноси одлука о одобрењу за извођење пројекта.“

У ставу 2 члана 9. након речи “не може да приступи изградњи и извођењу пројекта” бришу се речи иза зареза “као и пуштању у рад пројекта.” Како је претходно

утврђено да носилац пројекта не може приступити изградњи и извођењу пројекта онда је јасно да носилац пројекта не може, на законит начин, доћи у фазу пуштања у рад пројекта за који није прибавио сагласност на студију о процени утицаја пројекта или одлуку којом се утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину. Пројекат који би био изграђен без претходно поменуте сагласности, односно одлуке, изграђен је незаконито. Случајеви који су обухваћени чланом 37. Предлога закона могу се односити само на пројекте који, у складу са законом који уређује озакоњење објеката испуњавају услове за озакоњење, али не и на неке пројекте који би били изграђени након ступања на снагу овог закона.

Предлаже се усаглашавање и успостављање логичке везе између одредби члана 9. те усаглашавање са одредбама члана 33. овог закона. Наиме у ставу 1 члана 9. наведено је да је носилац пројекта дужан да за пројекат за који је обавезна процена утицаја и пројекат за који постоји обавеза подношења захтева за одлучивање о потреби процене утицаја, уз захтев за одобрење за извођење пројекта приложи сагласност надлежног органа на студију и студију о процени утицаја пројекта или одлуку надлежног органа којом се утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину, те да ови акти органа надлежног за заштиту животне средине чине саставни део документације на основу које се доноси одлука о одобрењу за извођење пројекта. С тим у вези у ставу 3 и ставу 4 члана 9. потребно је прецизно и недвосмислено нагласити да се услови и мере заштите животне средине односе на оне мере и услове који су прописани актом органа надлежног за заштиту животне средине, односно студијом о процени утицаја на коју је дао сагласност надлежни орган. Управо на такву правну логику упућује и члан 33. овог закона.

А М А Н Д М А Н   V

У члану 12. ставу 4, тачка 1) мења се и гласи:

“1) локацијски услови за пројекте за које се издаје грађевинска дозвола, или информација о локацији за остале пројекте или други документ којим се доказује усклађеност пројекта са документима просторног и урбанистичког планирања;“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предлаже се брисање речи “односно одобрење за извођење радова за пројекте за које се не издаје грађевинска дозвола”. Наиме, одобрење за извођење радова, односно, решење којим се одобрава извођење радова, јесте обухваћено дефиницијом одобрења за извођење пројекта. Одобрење за извођење пројекта не може бити издато без сагласности на студију о процени утицаја, односно, без

решења којим се утврђује да није потребна процена утицаја пројекта на животну средину. Имајући то у виду није могуће приложити одобрење за извођење радова уз захтев за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину.

У случају да се за пројекат не издаје грађевинска дозвола потребно је доставити документ који доказује да је пројекат усклађен са документима просторног и урбанистичког планирања, а не само са просторно планским документом. У случају да за одређену локацију постоји усвојен урбанистички план у том случају се не примењује просторно плански документ јер се урбанистичким документом прецизније утврђују правила уређења и грађења.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 31. након става 3 додаје се став 4 који гласи:

“Образложење одлуке из става 1. овог члана поред елемената из става 3. овог члана садржи и све елементе прописане законом којим се уређује општи управни поступак.“

Ставови 4-9 постају ставови 5-10.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Неопходно је прецизирати да се овим законом не регулише на другачији начин садржина решења у односу на садржину која је прописана законом којим се уређује општи управни поступак. Наведено прецизирање је неопходно из разлога што би у супротном специјалним законом била искључена примена одредаба генералног закона у делу којим су утврђени обавезни елементи образложења решења. Ово нарочито имајући у виду да је чланом 3. став 2 Закона о општем управном поступку (“Сл. гласник РС” бр. 18/16, 95/18 и 2/23) прописано да се поједина питања управног поступка могу посебним законом уредити само ако је то у појединим управним областима неопходно, те ако је то у сагласности са основним начелима одређеним законом и не смањује ниво заштите права и правних интереса странака зајамчених овим законом. С тим у вези, важно је истаћи да образложење мора да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог. Образложење, такође, садржи и разлоге због којих је орган одступио од решења која је раније доносио у истим или сличним управним стварима. Ако је одлучено по слободној оцени, образложење садржи и пропис који орган овлашћује на то, разлоге којима се руководио при одлучивању и у којим границама и с којим циљем

је применио овлашћење да одлучује по слободној оцени. Ако жалба не одлаже извршење решења, образложење садржи и позивање на закон који то предвиђа.

А М А Н Д М А Н   VI

У члану 37. став 1 мења се и гласи:

“Носилац изведеног пројекта за који се по одредбама овог закона врши процена утицаја, који је изграђен без одобрења за изградњу или се користи без одобрења за употребу, а који сходно одредбама закона који уређује озакоњење објеката испуњава услове за озакоњење, дужан је да поднесе захтев за:

- 1) одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину (у даљем тексту: студија затеченог стања) за пројекте из члана 5. став 1. тачка 1) овог закона;
- 2) одлучивање о потреби процене утицаја затеченог стања за пројекте из члана 5. став 1. тачка 2) овог закона.“

У члану 37. став 5 мења се и гласи:

“Захтев о потреби процене утицаја затеченог стања, захтев за одређивање обима и садржаја студије затеченог стања и захтев за одлучивање о давању сагласности на студију затеченог стања има садржину прописан овим законом за одредбе којима се прописује садржина захтева о потреби процене утицаја, захтева за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја и захтева за давање сагласности на студију о процени утицаја”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Потребно је да се овим законом утврди да објекти који, у складу са одредбама закона који уређује озакоњење објеката, не могу бити предмет озакоњења, такође не могу бити ни предмет процене утицаја на животну средину, јер такви објекти не могу бити озакоњени.

Студија о процени утицаја на животну средину затеченог стања уведена је у Закон о процени утицаја 2004. године (“Службени гласник РС” бр. 135/04). Чланом 44. овог закона утврђени су рокови за подношење захтева за добијање сагласности на студију затеченог стања, односно захтева за одлучивање о потреби израде студије затеченог стања. Затим су сличне одредбе које се односе студију затеченог стања преписане у Закону о процени утицаја из 2009. године. И поново су утврђени

рокови за подношење захтева за добијање сагласности на студију затеченог стања, односно захтева за одлучивање о потреби израде студије затеченог стања.

Међутим, показало се да ово решење није дало резултате у пракси и да још увек постоје оператери који обављају активности и управљају постројењима која изазивају значајне негативне утицаје на животну средину, а да још нису прибавили ни одговарајуће дозволе нити студије о процени утицаја. У том смислу, не постоји оправдање да се и у новом закону прописује да ће бити донет подзаконски акт којим се уређује садржина захтева за одлучивање о потреби процене утицаја и садржини захтева за одређивање обима и садржаја студије затеченог стања. Ово нарочито што предлогом закона није прописан ни рок у којем ће се наведени захтеви подносити. Поред тога, разлог за непримењивање овог члана закона у прошлости није чињеница да носиоцима пројекта није било јасно шта је садржина захтева, већ чињеница да нису могли да прибаве релевантну документацију потребну за подношење захтева (попут водних дозвола, пројектне документације, и других потребних услова и сагласности како се може закључити из образложења измена и допуна Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине из 2021. године). С тим у вези неопходно је прописати да предметни захтеви имају садржину прописану законом за захтеве за одлучивању о потреби процене утицаја, захтеве за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја и захтева за давање сагласности на студију о процени утицаја, и пропратним правилником донетим на основу закона. Није јасно како студија о процени утицаја на животну средину затеченог стања треба да садржи све елементе прописане законом за студију о процени утицаја на животну средину, а захтев за давање сагласности треба да има другачију садржину од онога прописаног за захтев за давање сагласности на студију о процени утицаја. Прописивање доношења подзаконског акта који није потребан у непознатом року ствара ризик да Носилац изведеног пројекта може без ограничења одлагати извршавање обавеза утврђених овим законом. Оператери који обављају делатности супротно важећим прописима би требало бити санкционисани у складу са законом, а не награђени новим роковима у којима би требало да ураде нешто што нису урадили у претходних 15 година.

Да је надлежно Министарство поступало у складу са законом и израдило адекватну анализу ефеката прописа вероватно је да би та анализа показала да одредбе закона које се односе на студију затеченог стања немају ефекта. У анализи ефеката се наводи само једна (нетачна) информација да “показатељи загађења животне средине нису у директној вези са спроведеним поступцима процене утицаја на животну средину, обзиром да се примењује механизам процене утицаја на животну средину затеченог стања пројекта”.

На крају, Директива о процени утицаја не познате институт студије затеченог стања.

А М А Н Д М А Н   VIII

У члану 39. Предлога закона, додаје се став 3:

Надлежни орган дужан је да о својим одлукама из чл. 14, 19, 31, 32, 36 и 37. овог закона обавести заинтересовану јавност која је позната надлежном органу и која је поднела примедбе у поступку процене утицаја писаним путем, у складу са правилима о личном достављању.

Постојећи став 3. члана 39. Предлога закона постаје став 4, те се, следствено, редослед ставова мења.

У члану 39. Предлога закона, додаје се став 7:

„Изузетно, рокови за изјављивање жалбе или подношење тужбе на донете одлуке за носиоца пројекта и заинтересовану јавност која је позната надлежном органу и која је поднела примедбе у поступку процене утицаја теку од дана пријема обавештења личним достављањем.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Рокови за изјављивање жалбе или подношење тужбе не могу се поистоветити са роковима за достављање мишљења и неопходно је законом утврдити јасне процедуре за изјављивање жалбе или подношење тужбе у односу на странке у поступку. Носилац пројекта и заинтересована јавност, а посебно удружења која заступају интересе заштите животне средине која су се достављањем мишљења легитимисала као странка у поступку процене утицаја на животну средину представљају странку у поступку и неопходно је да им се одлуке надлежног органа, на које постоји право изјављивања жалбе, или подношења тужбе, лично доставе како би им се обезбедило право на правни лек. Наведено прописује и Закон о општем управном поступку који предвиђа да је лично достављање обавезно када од дана достављања почиње да тече рок који не може да се продужи. Уколико се законом не уреди лично достављање заинтересованој јавности која је позната надлежном органу и која се легитимисала као странка у поступку, истој се онемогућава да се изјасни о чињеницама које су од значаја за одлучивање о управној ствари, супротно члану 11. Закона о општем управном поступку. Одредба није у складу ни са чланом 3. став 2 Закона о општем управном поступку којим је прописано да се поједина питања управног поступка могу посебним законом уредити само ако се не смањује ниво заштите права и правних интереса странака зајамчених овим законом.

А М А Н Д М А Н   IX

У члану 42. Предлога закона, став 1 тачка 2. мења се и гласи:

„2) информацију о природи одлуке која може бити донета;“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предлаже се измена наведеног члана ради прецизности. Није могуће доставити природу одлуке која може бити донета већ информацију или обавештење о природи одлуке.

А М А Н Д М А Н   X

У члану 60. (који због увођења новог члана постаје члан 61.) став 3 мења се и гласи:
“Прописи из става 2 овог члана донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона изузев прописа из члана 5. став 1 који ће се донети у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Потребно је обезбедити услове за пуну примену Закона о процени утицаја на животну средину у разумном року, а рок од шест месеци за подзаконске акте који су наведени у ставу 2 члана 60. јесте разуман рок, осим за подзаконски акт из члана 5. став 1 који јесте неопходно донети у што краћем могућем року, те се стога предлаже **рок од три месеца**. Имајући у виду измене закона, јасно је да је без доношења подзаконских аката немогуће применити значајан део одредби који се законом предлажу.

А М А Н Д М А Н   XI

У члану 61. (који због увођења новог члана постаје члан 62.) додаје се став 2. који гласи:

“До успостављања интернет презентације из члана 40, став 4. овог закона, надлежни је дужан да јавности омогући увид у документацију из члана 40. став 1. путем своје интернет веб презентације.“

Став 3. члана 61. (који због увођења новог члана постаје члан 62.) мења се и гласи:
„Министарство ће у року од две године од дана ступања на снагу овог закона успоставити централну електронску базу података и централни веб портал из члана 45. став 1. овог закона.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Потребно је обезбедити услове за увид у документацију у вези са поступцима процене утицаја електронским путем, односно, путем интернета, и у периоду

између ступања на снагу овог закона и успостављања посебне интернет презентације из члана 40, став 4 овог закона. Таква пракса већ постоји и не би је требало прекидати до успостављања посебне интернет презентације.

Рок од две године за успостављање централне електронску базу података и централног веб портала је разуман рок.